

tinget, at vi fra Socialdemokratiets Side allerede rejste dette Spørgsmaal under Finanslovens 1ste Behandling i 1901, og at vi siden hen hvert Aar have rejst dette Spørgsmaal og forlangt, at disse Penge, der bleve givne til Fremhjælp af det mindre Landbrug, det vil sige Husmandsbrugget, her i Danmark, ogsaa bleve overgivne til Husmændenes egen Administration; men Spørgsmaalet har jo Gang paa Gang mødt stærk Modstand her fra Folketingets Side. Vi have fra Socialdemokratiets Side tidligere foreslaaet en lignende Anmærkning som den, der nu er foreslaaet, men det har ikke været muligt at faa den gennemført. Nu er det en Tilfredsstillelse for os at se, at dette Forslag har vundet enstemmig Tilslutning indenfor Finansudvalget, idet det er stillet af Ministeren og har vundet Tilslutning fra alle Sider. Det vil sikkert vække Glæde i alle Husmandskredse, for det er et Krav, som Husmændene gennem deres stærkt voksende Organisationer have stillet, at de ville være selvstændige, de ville være myndige, de ville ikke længere finde sig i at staa under Landboforeningernes Formynderskab. Den Ordning, der blev truffet i 1907 gav paa en vis Maade Husmandsforeningerne denne Selvstændighed, men dog kun under den Forudsætning, at der var flere Husmænd i Husmandsforeningerne end der var Husmænd som Medlemmer af Planteavlforeninger. Derved fik Husmændene her paa Øerne Flertal i det Udvalg paa 5 Medlemmer, som skulde administrere disse Bevillinger, menovre i Jylland har det hidtil været saaledes, at Landboforeningerne have haft Flertallet, haft 3 Medlemmer og derved i Virkeligheden have faaet den afgørende Indflydelse paa Fordelingen. Det er naturligvis ikke heldigt, at Foreningerne skulle have uvedkommende til at sidde og passe paa sig, og saaledes have de opfattet det med de Mænd, Landboforeningerne have sat til at administrere disse Beløb. Nu er som sagt denne Anmærkning blevet stillet, og derved ville Husmændene faa den Indflydelse, som de have ønsket, og som de ogsaa have Ret til; de ville faa Selvstyre, de ville blive befriede for det Formynderskab, som Landboforeningerne have været for dem i en Aarrække. Den ærede Ordfører udtalte smukke Ønsker om, at Husmændene nu maatte blive tilfredse, og at de maatte faa Held til at kunne styre disse Penge. Det samme vil jeg ogsaa udtale, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at de danske Husmænd ere modne nok til, at man kan betro dem at

styre Bevillinger, som med Rette angaa dem.

Vedrørende Det danske Hedeselskab er der jo forlangt en Merbevilling paa 6,000 Kr. I Øjeblikket yder Staten til Det danske Hedeselskab lidt over $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.; nu skal dette Beløb forhøjes med 6,000 Kr. Vi have fra vor Side haft nogen Betænkelighed ved at gaa med dertil, fordi disse Penge skulde anvendes til Lønning af en administrerende Direktør, og vi have navnlig haft Betænkelighed ved at gaa med, fordi vi have bragt i Erfaring, at den, man tænker at ansætte som administrerende Direktør, er en ældre Mand, om hvem man derfor kan vente, at han maa ske inden lang Tid bliver nødt til at trække sig tilbage, og saa vil Følgen ganske sikkert blive den, at Staten vil komme til at pensionere ham. Vi have i Forvejen en Direktørpension paa Finansloven, nemlig til en Mand, der hedder Borch, og det er jo et Princip, vi ellers holde paa i Finansudvalget, at naar Staten ansætter Folk, bør det ikke være gamle Folk, Folk, som ere højt til Aars, men Folk, som endnu staa i deres bedste Arbejds kraft, og om hvem man kan forvente, at de ville kunne udføre Tjenesten endnu i lang Tid.

De Bemærkninger, jeg gjorde om Revision af Statsbeløb, der gives til private Selskaber, gælde i særlig Grad Det danske Hedeselskab; det er jo en uhyre Sum, over $\frac{1}{4}$ Million, som Staten bidrager til dette Selskab, og der er derfor, synes jeg, al Grund til, at dette Beløb drages ind under Kontrol og Revision, og jeg vil henstille til den højtærede Minister, at en saadan iværksættes. Det samme er Tilfældet med de Beløb, der gives til Lettelse af Mergeltransport. Det er jo Bevillinger, som have været hurtigt og stærkt voksende. Der er nu paa indeværende Aars Finanslov forlangt et Beløb hertil paa 150,000 Kr., og nu til 3die Behandling stilles der Krav om, at dette Beløb skal forhøjes med 25,000 Kr., saa vi naa op til Bevillinger i dette Øjemed paa 175,000 Kr. Vi have ikke haft det mindste imod at gaa med til at forhøje disse Beløb, fordi vi have den Overbevisning, at disse Penge ere uhyre nyttige, og hvis man for Alvor vil ophjælpe de Egne, som det her drejer sig om, er sikkert noget af det bedste, man kan gøre, at skaffe dem let og billig Adgang til Mergel. Men ogsaa her tror jeg, det vilde være rigtigt, at der iværksættes en Revision, saaledes at Bevillingsmyndighederne faa at se, hvorledes disse Penge ere anvendte. Der findes i Statsrevisorernes